

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel:

Egész évre 4 frt — kr.
Félévre 2 frt — kr.
Negyedévre 1 frt — kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.

Hivatalos hirdetéseknek 100 szög 1 frtet közöltenek.

Kincstári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Hirdetéseket s előfizetéseket felvessz Landesmann M. könyvkereskedés S.-a-Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zempléni vármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető közlemények s az előfizetési pénzek hirdetési kéziratok s díjak és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők

Sárospatak, Kovács-utca 175. sz.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Bérmertetlen leveleket nem fogadunk el.

Nyitlert minden sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LASZLÓ.

Szőlő-telepítéshez!

Több éve figyelemmel kísérem a hegyaljai szőlők újja telepítése tárgyában megindult mozgalmat. Egy pár anket, egynehány szűkebbkörű gyűlés, tömegtelen jó és rossz banket azt érleltette meg a szőlő birtokosoknál, hogy ültetni kell. Bele is fogtak, azonban, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy az ültetés az anketek és gyűlésezések dacára a kezdetlegesség stádiumában van.

Egyike a zempléni képviselők közül évek óta küzd és fárad a hegyaljai szőlők újbóli ültetése körül, (a többiek még csak rá se hederítenek), azonban ő se tud több eredményt felmutatni, mint a mennyit felmutathat az anket és bankettezés.

És miért nem sikerül ezen fáradhatlan képviselőnek a buzgalma? nagyon egyszerű rá a felelet, mert a közönységi igen nagy, a hegyalja el van szegényedve és szerintem, nem abba az irányban mozognak az intező körök, mint a melyikbe kellene.

De lássuk mi körül forgott az anketeken és gyűléseken az érdekeltek határozata és mi lenne szerintem a leghelyesebb út arra, hogy a hegyaljai szőlők újból betelepíttessenek.

A hegyaljai érdekeltek mindenkefelett főkölléknek tartják, hogy az állam vegye kezébe az ültetést, adjon segílyt a szőlő birtokosoknak és lássa el a hegyalját mindennel, a mi az ültetéshez szükséges.

Vannak olyanok, a kik abba is belenyugodnának, ha az állam hosszabb lejáratú olcsó kölcsönt osztana ki.

Ezen kívánságok mind olyanok, a mi csak óhajnak tekintendő, mert a tények mutatják, hogy az állam, az anketkezések, feliratozások dacára a várt segílyt és kölcsönt nem adja.

Az első perctől kezdve, tisztába voltam azzal, hogy a mit az anketező hegyaljai szőlő birtokosok kívánnak, keresztülvihetetlen, mert az állam nem azért van, hogy egyes vidékek érdekeit a többiek rovására istápolja és olyan nagy anyagi támogatásra, a mibe a hegyalja újjja teremtése kerülne, alapja nincsen.

Kell, hogy az állam segílyezze és előmozdítsa a hegyaljai szőlők telepítését, de nem oly módon, a mint azt egyesek kívánják.

Ha a hegyaljai szőlő birtokosokban megvolna az akarat erő és nem hallgatna egyes ferde nézetekre, ma már ott állnának, a hol áll Beregszász, t. i. a szőlőknek fele, természettel boldogítaná annak tulajdonosát.

Ha látták a reménykedők, hogy az állam nem siet segílyt nyújtani, miért maradtak a zúgolódásnál? mért nem kerestek más módot a telepítés sikerítéséhez?

Azért, mert abban reménykedtek eddig, hogy a feliratok és képviselőházi beszédek, majd csak eredményre vezetnek. Nagyon csalódnak, nincs itt más út, mint belátni, hogy saját erőnkre vagyunk utalva s ha azt akarjuk, hogy jövedelmi

forrásunk újból meglegyen teremtve, fogjunk hozzá a telepítéshez egész erővel s a mi fő dolog, igyekezzünk oda hatni, hogy a kisebb szőlő birtokosok, a szelvényebb osztály is megkedvelve az ültetést, ne rettegjen az akadályoktól, de mutassa meg velünk együtt, hogy a hegyalja újból aranybánya lesz.

Itt terek át az anketezőkkal ellentétes álláspontomra és igyekszem bebizonyítani, hogy gyülekezés nélkül is lehet teremteni, csak legyen meg a mozgató erő.

1893-ban S.-a.-Ujhely város képviselőtestületének egyik ülésén, egy képviselői tag azon indítványt tette, hogy kéressék fel a földmívelésügyi minisztert amerikai vesszőknél kedvezményesen áron való kiadására, oly módon, hogy ezen vesszők ára 10 éven át kamat nélkül törlesztessék és a törlesztés, az ültetéstől kezdve három év múlva kezdődjék. Ezen indítvány elfogadtatván, a hegyalja érdekét oly melegen pártoló Kosmszky vincellér-képezde igazgató úr közbelépésére a vesszők kiadattak.

1894 és 1895-ik években ugyanezen eljárás követettvén, ma már S.-a.-Ujhelyben szétében látni telepeket.

A képviselet látva, hogy a telepítési kedv megjött, fogadott egy olyan egyént, a ki a szőlő ültetés terén szakember, és alakított egy bizottságot, a melynek hivatása a szőlők telepítését figyelemmel kísérni, minden a telepítés körül felmerülő dolgokban véleményt mondani és különösen az érdekelteket az új telepítésnél buzdítani, támogatni.

TÁRCSA.

Anikó.

— A Sátoraljja eredeti tárcája. —

Verőfényes szép tavaszi reggel volt. A lég tele volt nyíló oronahokrok képes illatával. A fűben, virágban piczi harmateseppek csillogtak, mint megannyi gyémántszemcsék. Ude szellőseke lengett a kertekben, mezőkön s boldog-boldogtalan egyaránt szívta magába a mezők és kertek nyíló virágainak üde és éltető illatát.

Mindenki örült, mindenki újjelegte a tavasz gyönyörű virágainak, a természet csodás, bűbájos alkalmásainak. Hogy is ne! Hisz a tavasz új életet lehel az emberek lelkeibe. Remények, vágyakat ébreszt a boldogtalanok és eleszorgódnak szívében.

De mégsem örült mindenki a természet csodás virulásának. Mégis volt valaki a kinek örök sötétség gyász löngött szeméből.

Ez Anikó volt, az erdőör léánya. Tündéri szépségű, szőke hajú, ifjú leánya volt ő, magáldva a természet minden szépségeivel. Mi hasznát vett azonban annak, mit ért neki ez a szépsége, mikor kis korától vak volt mindkét szemére. Szempillái

csukódtak voltak, nem látott soha senkit, csak olykor-olykor jelent meg álmaiban egy hűsfehér angyal s megsugta neki, hogy viselje sorsát békés s ne panaszkodjék soha.

Nem is panaszkodott szegény Anikó, türe sorsát megnyugvással. Erre ő is a tavasz ébredését, hallotta a pacsirta és a csalogány dalolását. Tudta ő, hogy ilyenkor ébrednek a szívek szerelemre. . . Szerelme! . . . Oh, mily magasztos érzelem ez és neki arra még csak gondolni sem lehet.

Anikó a kis erdei lak nyitott ablakánál ült és szívta magába az üde illatos, tavaszi levegőt. Bánatos szívevel hallgatta a fákön csiesergő madaradat. Csöndes merengésében bódoborgás zaja riasztotta fel, mely mindjobban közeledett ablakához. A lovas az ablaknál megállt s jó reggelt kívánt, mit Anikó szívesen viszonzott. A lovas leszállt lováról és kérte Anikót, adna neki egy pohár friss vizet. Anikó községgel teljesítő kívánságát s egyúttal kérdé az idegent, hogy kihez van szoronséja.

Az idegen, egy csinos, barna ifju, azt felelte: — En Bodrogi Sándor vagyok, itt lakom a városban s jelenleg egy kis söté-lovaglást tettem az erdőbe.

Anikó szíve nagyot dobbant és lecsukott szemét nyugtalanul mozgatta. Úgy szeretett volna szemébe nézni annak, a kiről hallotta hogy a legszebb fiatal ember az egész megyében.

Bodrogi Sándor ismét lovára kapott s megszerftva Anikó hűsfehér, kis kezét, elnyargalt. Utözben sehogys nem tudta kivérni fejéből ezt a mesés szépségű leányt, kivel az imént a sors összehozta. Világtalan szegény — gondolta magában — de azért úgy néz ki, mint egy ébrenalvó.

Ez időtől fogva Bodrogi Sándor mindennapos vendég volt a kis erdei lakban. Anikó boldog volt, kimondhatatlan boldog. A legszebb fiatal ember megváltozta neki, hogy szereti. Boldog volt, mert most ő is érezte annak a magasztos érzelemnek a hatását. Szíve tiszta szeretlem boldogzott szívébe, melylyel csak egy férfi akart boldogítani — Bodrogi Sándort.

Az ősz kezeldével Bodrogi ritkábban látogatótt el az erdei lakba. Anikó nem panaszkodott, nem sírt. Oh, hisz tudta, hogy Bodrogi szereti őt szívből, szereti a koporsóig.

Végére járt az ősz. Anikó nem ült az ablaknál többé, meghetegedett. Benn a szőnyegen egy szőke fűrtű kis baba sírása hallatszott. Bodrogi látogatásai az időtől egész elmaradtak. Anikó most sem panaszkodott, nem sírt, mert Sándor megírta neki, hogy sűrűs dolga akadályozza az elővetelében.

Később, hideg tél köszöntött be. Fagyos szél sávitott végig az erdő kopasz, száraz fái között. Anikó egész nap ott ült a kis erdei lak zúmarás, jégvirágos ablakánál s várt, remélt.

Ez az október hó 2-iki ünnep a világművelő dicsőségért nem eszengő, zajtalanul munkálkodó tanári testülethez egészen méltó volt. Egyszerű, de fontos, olyan, mint az a munka, melyet a két ünnepelt végez már 1/4 század óta. — Istenem, a világnak fiai érdemeiket nyerne csaknem a semmivel egyenlő munkáért igen sokszor: és a tanító ember még csak a pénzbe sem kerülő elismerő szót is olyan fukar módon nyeri meg!

Igen, mert ennél az ünnepségnél is a kartársakon és a tanítványokon kívül senki sem jött jelen. Nekünk fajt ezt látnunk, kiknek meggyőződésük az, hogy a tanítói munkásságnál nincs felsőbb és az emberiségre áldásosabb; első jöttövei az emberiségnek a tanítók. De legyen vizsgálásukra az a tudat, hogy az 5 példánykép: a Krisztus, az elismerés helyett megvettetést, hálu helyett üldözötést nyertek kortársai legnagyobb részéről is. De mindnyájának eredményét azért az *előzők halálán* érezi. — Vajha a két ünnepelt férfi is legalább ilyen jutalomban részesülne!

A jubileumi ünnepségnek lefolyása különben a következők volt:

D. e. 11 órakor az állami képezde neveléstani termében gyűltek össze a képezdei növendékek, ahol megjelent kézzel 11 óra után a tanári testület is teljes számmal, nem különben az igazgatótanács két tagja: Bálint Dezső sárospataki ref. és Puza Sándor sárospataki gör. kath. lelkészek, továbbá dr. Székely György. főiskolai tanár és Witt József izr. néptanító.

Dezső Lajos képezdei igazgató az öt mindig jellemző, jól átgondolt beszédben fejtegette a növendékek előtt egy ilyen ünnepségnek jelentőségét, fontosságát. Már maga ez a beszéd nagyon jó hatással volt mindnyájunkra s azt a meggyőződést megerősítette bennünk, hogy ebben az intézetben egy lépést sem tesznek, de kivált nem az igazgató, hogy szem előtt ne legyen a gondjaira bízott növendékek nevelése. Beszédjének végén felkérte *Ferenc Ferenc* tanárt s 4 kép. növendéket, hogy az ünnepelteket hírvják fel a terembe.

A két ünnepelt megjelent is az ifjúság a XXIII. szoltár szabatos elenkésével fogadta. Ennek elhangzása után az igazgató nagy uvelő hatású beszédet intézett a jubiliánsokhoz, kívánva azok, hogy a Gondviselés áldja meg őket kitartással és lelkesedéssel, hogy egy újabb 25 évet fussanak meg oly eredményel, mint megfoltult ezt, melyre már a mult jézöl ilik csupan. *Zombory Emléd* válaszolt meghatóttan e szép üdvözlő beszédre, kérve kartársait, hogy tartsák meg szeretetükben őket továbbra is.

Azután egy IV-ed osztályú növendék üdvözlöte az ünnepeltek tanultársai nevében. Erre az üdvözlésre *Kapitány János* felelt, különösen az ifjúsághoz szólva. Mindnyájunkra jó hatást tett a már több, mint 25 éves tanítónak az a kijelentése, hogy ő teljesen *boldog*. S megmagyarázta tanítványainak, hogy ő hogy szerzte meg e boldogságot: kitartó, szorgalmas, takarékos, felsőbbjei iránt engedelmes volt egész életében. Mily boldog, ki ezt elmondhatja magáról s az ilyen ember csakugyan megérdemli a teljes boldogságot.

Ez üdvözlő-beszédet elhangzása után egy senki nem remélt kedves pillanat következett: a két jubiliás 100—100 frtot adományozott az állami képezde javára alapítványképen, melynek kamatait a leggyesebb rajzoló és a leggyesebb gyakorlati tanító-növendék fogja élvezni évenként.

E napuk öröme azán este az állami képezdei és a ref. főiskolai tanárok és a fent nevezett két lelkész vacsorára gyűltek össze a képezdei épületben.

Itt már jelen volt *Nemes Lajos* szemleíró-megyei tanfelügyelő is.

Akik jelen voltak ez están, felejtethetetlen lesz előttünk mindenkor. Annyi tanár ember otthon felejtve legalább egy este a nevelés-oktatás gondját édes testvérré lett az örömben ugy, mint édes testvér szokott lenni a fájdalomnál! A dal és a vidám kedély hangulat éjjeli 12 órakor ért véget, amikor vette a sok böles utját haza felé, hogy a már megérkezett új napi munkájára szerezzen a pihenés által újult erőt.

Rövid vonásokban a két ünnepelt tanügyi férfiú élettrajzi adatait a következők: *Zombory Emléd* erdélyi származású. Sárospatakra legelőbb akkor jött, mikor tanulmányai folytatása végett a theologiai akademiára beiratkozott. Theol. tanulmányait bevégezvén, Megyaszóra ment ki 3 éves tanítónak, hol bátyja még ma is lelkész. A 3 évi tanításkod s után 1870. szeptemberében nevezte ki a közokt. miniszter Sárospatakra az állami képezdehez rajztanárnak. Később megüresedvén a ref. főiskola rajztanári állás, a tanácsok is öt

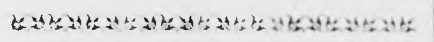
alkalmazta a főiskola előjárósága. Ez idő óta tovább két intézetnél működik.

Kapitány János Vison (Szabolcsvármegye) született 1841-ben október 4-én. Sárospatakon az alginmáziumot elvégezvén Gőcezer ment ki segéd-tanítónak s ott volt 1856—57-ben. Elhalvány atyja, aki már akkor lukai ref. tanító volt. Lukára ment tanítónak, hogy özvegy édes anyját és árván maradt testvéreit is gyámolítsa. — Itt som volt sokáig. Erre, hogy oly utrautalóval, mint még ekkor rendelkezett, nem indulhat el az életbe. Bejött 1864-ben ismét Patakra az akkor még ref. felekezeti tanító-képezdebe, hogy azt elvégezze. Ezt 1862. február 10-én végezte be. Ekkor Erdő-Bénye választotta meg tanítójának S 1865-ben a sárospataki ev. ref. egyház választotta őt itanítóújál, amely iskola akkor a felekezeti képezde gyakorló iskolája is volt egyszerre. (Tehát K. J. 1865-től gyakorló iskolai tanító.)

Ebben az intézetben működött 1870 június 2-ig amikor az államivá változott képezdeben nevezett ki gyák. iskolai tanítónak.

S mind ennek mar 25 éve. Szép idő. De mennyivel szebb, ki oly nemes munkában tölti el, mint az ünnepeltek? De meg is áldotta az Isten őket! Van egészségük, ifjú erejük, lelkesedésük munkájuk iránt s még a világ szerint is boldogok.

Áldja meg az Isten őket a másik 25 év alatt is!

KÖZGAZDASÁG.

A ceglédi faiskola.

Mint ki a gazdasági tanügyet, leginkább a kertészeti tárgyak tanításával 15 évig szolgáltam és gyakorlati terén több mint 25 évet működtem, minden olyan mozzanat iránt, mely hazánk kertészeti emelését látszik szolgálani, meleg érdeklődéssel viseltem s benső örömet érezek, ha látom, hogy egy vagy más dolog előnyös tényezőjei hat kertészetiünk, főleg pedig gyümölcstermelésünk tökéletesítésére és általánosítására.

De nem várom a gyümölcstermelés tökéletesítését a kormány, vagy testületek intézkedéseitől, vagy a hosszas vajadások után elvégre még is meglett újabb mezőrendíri törvényeknek erre vonatkozó rendeleteitől, mert hogy a mezőrendírségi törvények mikor lesz meg a megfelelő eredménye, hogy intencióját megvalósítsa, azt nem csak én nem tudom, de azt hiszem, hogy az erre nézve kompetensebb tényezők sem tudják, talánután a közigazgatási reformok életbeleptetése után. A mi a kormányunk e tekintetben való intézkedéseit illeti, tagadhatatlan, hogy közegyei téren az újabb időben jóval többet tesznek, mint a hetvenes években és a nyolcvanas évek elején, — bár gyakorlati eredményüket tekintve, most sem olyan sikerrel, mint a minót a rendelkezésük alatt álló szőlemi és anyagi tökének mozgátsíthatóságát várni lehetne.

Legtöbbnyire csak megkötött kézzel dolgozhatnak s működésük gyakorlati tekintetben inkább nulló hatású, ezért a nemzetgazdaságunkra annyira fontos gyümölcstermelésnek realisabb alapu való emelkedését inkább egyes magavárallokozók buzgósgától és életvalóságától vártam és várom is. Ha egy-egy vidéken a kertészethet igaz apostola támad, ki nemcsak elméletileg és szóval, de tettel is, a gyakorlatban utat tud mutatni, a példának követője akad s az ügy fellendül.

Ma már legtöbb helyén az országnak úgy közép, mint kishirtokosain is tisztában vannak a gyümölcstermelés jövedelmezőségével és állítják, hogy a mezőgazdasági termények árának folytonos stagnálásában a gazdálkodás mellékárait s így a gyümölcstermelést is ki kell használniok. Nem is nagyon szükséges ma már különösen érvelni e dolog mellett, nem vagynak már ott a hol évtizedekkel ezelőtt, mikor nem csak a gentri, de a kishirtokos is bizonyos kicsinykedésnek tartotta a kertészettel való foglalkozást. Most szükség volna több, jó kezelt faiskolára, honnan a községek biztos fájú és jó minőségű esemetéket kapjon. — Sok miséria van e tekintetben. Egész névsorát tudnám felsorolni azoknak, kik pusztuló félben levő szőlőterületeiknek gyümölcslával való beültetését csak azért hagyták ol az idén is, mert nem kaptak megfelelő ültetni való fát. Magam is, midőn ez idén egy kissé megkeveso ugyan, de még egészen a faültetési időben, mintegy három holdnyi terület régi szőlőshöz jutva, ültetni akartam, alig tudtam

csak félig meddig megfelelő fához is jutni, pedig személyesen, mondhatni faiskolából-faiskolába utaztam, nem akarta bizonytalan fájtakat használni. Nagy részben le kellett mondanom ültetési szándékomról. Az ily hiányoktól fedezni volna nagyrésben hivatása a közegyei faiskoláknak, csakhogy sok helyen nincs faiskola s a hol van is, vagy éppen nem szolgál rendeltetésének vagy ha ritkaság gyanant nevelnek is benne fát, nem értenek a esemeték értékesítéséhez. Az már megszokott dolog, hogy közintézményeink vezetőinél, különösen üzleti tekintetben, nem keresnek életrevalóságot, a mi a privat vállalatnál főtalajadónság. Ezért is várok mindig többet magán természetű faiskolától, mint közintézetitől, legyen az közegyei, vagy éppen országos faiskola, a minő többek között földmives iskoláink és gazdasági tanintézetünk faiskolái.

Magánfaiskolák dolgában az ország szegénynek mondható, a mennyiben tulajdonképpen csak két olyan nagyobb szabású faiskolánk van, mely nem csak fajuknak hitelisége, a fák megfelelő jó nevelése tekintetében megállja a helyét, de a mely egyúttal nagymennyiségű esemeték produktál és boszát évenként a nagy közönség rendelkezésére. Így például Cegléden az Ungváry-fele faiskola újabb időben szinte óriási mennyiségű esemeték produktál.

Midőn azelőtt 7—8 évről első árjegyzékét láttam ez iskolának, örömmel fogadtam, mert r meltem, hogy ambiciózus és tetters vezetője alatt gyümölcstermelésünk szépen fog fejlődni. Reményem nem esalt, 3—4 év múlva csakugyan meglett nem csak árjegyzékéből kimutatott készlete, de az is, hogy a mint az ország igen különböző vidéken megfordultam, az ő faival s faiskolájának emlegetésével itt is, ott is gyakran találkoztam. De faiskoláját meg is látogattam s ez varakozásomnak nem csak megfelelt, de több tekintetben fel is mülta a benne található pedáns renddel és a fák meglopó sokaságával. Akkor már 9 holdnyi területen produktala a gyümölcsfákat a nélkül, hogy minden talpalatnyi földnek legszigorubb kihazsárlásával legkevésbé is hatráltatta volna a fák egészséges fejlődését. Már ekkor feltűnt, hogy a tainának különösen gondos megmunkálásával foslyt vetett a gyökerzett fejlődésére, arra törekedvén, hogy ha esetleg a nagyobb mértékű kereset folytán nem adhatna erős vastag fát, adasson mindenkor olyat, melynek fogamzása és jó növeso biztosítva van.

Faiskoláját Ungváry, mondhatni semmiből, pénz nélkül kezdte és mert a befektetett toke e téren csak évek múlva hoz jövedelmet, anyagi zavaraiiban nem egyszer a leguagyobb zaklatásoknak volt kitéve, de bámulatos leleményességével s erős akarat erejével a legnehezebb bajból is ki tudott gázolni, sőt vállalatát rohamosan kiterjesztene is tudta, újabbban pláne olyan mértékben, mint tán sehol a kontinensen.

Faiskolája ma már a kileneholdas régi teleppel együtt 129 holdnyi bekerített területen van, melyet óriási költséggel planiroztatott, leborvta a magasabban fekvő homokot, a kötött természetű apályosabb helyre, mi által olyan természetű talajhoz jutott, melyet minden fa szeret. Fái olyan dúz gyökérzettel fejlődnek, hogy ha kikerülésük után beültetésük nem a legjobb is, ha az időjárás egy darabig nem kedvez is, megfogamzanak s leg több esetben vígan tenyésznek.

A mult 1894-ik évi készletből 86.078 készfa, 337.064 drb. vadonc, összesen tehát 423.142 drb. fa került ki a faiskolából. A mostani készlet, ojtványokban körülbelül 750—800 ezer, vadonokban mintegy 15 millió. Hogy mily nagy mennyiség ez, tulajdonképpen csak az gondolhatja el, a ki e telepet látta.

Ha a roppant költséggel vezetett vállalatnál megtakarítások legyenek, csupán az irodai költség több, mint tízezer frtra rga, a tulajdonos a munkálátok lényegesebb részét, így a vetést, esemeték átplantálását, nemesítését, a nemesített esemeték gondozását, nevelését, metszését és idomítását, mondhatni kivétel nélkül, betautított női napszámokkal végezteti, egyéb kevésbé fontos könyvű munkálátokat pedig kisebb gyermekekkel.

Férfi napszámokkal inkább csak a nehezebb talajmunkálatokat, fák kiszedését, csomagolást stb. eszközölteti. Ez mindenesetre nagyban csökkentti a kiadás s hozzájárul ahhoz, hogy a fák elesőbban kerüljenek áruba. Tényleg azok olcsóbbak is jóval, mint bárhol, más faiskoláknál. Lényeges tényezője ennek az is, hogy a tulajdonos újabbban leleményes ültetőgépet szerkesztett s faiskoláit saját rendszeri keskenyvárással vasúttal szándékozik behálózni s ezzel is csökkenteni igyekezővén kiadásait.

Milyen sürges-forgás s a szállítási idő alatt a telepen, arról némi fogalmat nyújt, ha tudjunk,

tatott, hogy Nátáfalva, Márk, Csemernye, Laborez Volva és Ormező községek Nátáfalva székhelyvel, Sztára, Krivastján, Oreika és Izbugya községek pedig Sztára székhelyvel képezzenek egy-egy anyakönyvi kerületet. Torárába a szerezviseleki anyakönyvi kerület székhelyét Bekoos községbe helyezte át és ezen kerületbe anyakönyvi vezetők Kopócsy János helyettes jegyzője nevezte ki.

Kinevezettek további anyakönyvezetőknek a nagykázmeri anyakönyvi kerületbe Kovács Dezso segédjegyző, a nagy-polenai anyakönyvi kerületbe Martyak Miroszláv segédjegyző, anyakönyvezetők helyettesekké pedig a mező-laborezi anyakönyvi kerületbe Lehozki István ottani gyógyszerész, az udvai anyakönyvi kerületbe Müller János nyug. tanító. Valamennyi kinevezett a házassági anyakönyvi vezetésével és házasságkötésnél való közreműködésével is megbízottak.

— **Kinevezések.** A pénzügyminiszter *Csicsery László* adóbiztosát a hononai adóhivatalhoz ellenőrre és *Balogh Gyula* adóhivatali gyakornokot a sátoralja-újhelyi adóhivatalhoz adóbiztosítónak nevezte ki.

— **Tűz esetek.** Mint levelezőnk írja, Sátoralja-Újhelyen folyó hó 1-én virárosa Doftai István hentesnél tűz ütött ki. Egy kamara és istálló tetője hamvadt el. Csak az ottani önkéntes tűoltók valóban dicsőre méltó ügyességének köszönhető, hogy a s-orosban a házak közre éélt istálló a tűz tovább nem terjedt. Veszélyt nem ismerő bátorsággal jelent meg egy-egy tűoltó ott, hol éppen a legnagyobb veszedelem volt s csak így sikerült a tüzet lokalizálni nagyobb pusztításának elejét venni.

— **Az országgyűlési millenniumi bizottság** legutóbb tartott ülésein Bánffy Dezso bíró bejelentette, hogy ő felsége és az uralkodó család egész biztosan részt vesznek a kiállításban és a nemzet felgyűlésére fogják megünnepelni a honfoglalás ezredéves jubileumát.

— **A gép áldozata.** Alig jelenik meg oly szám lapunkból, melyben hirt ne adnánk most egy kőz, most egy láb, meg egy ujj elvesztéséről, melyet az a vas szörnyeteg harap el helyéről. És meg sínes senki az ellenőrzésre hivatott és kötelezett hivatali egyének közül, a ki figyelmezt, oly nagy semmittevőtől arra is fordítaná, hogy ezen sok emberre végzetes kimenetelű esetért valakét felelősségre vonna, hogy később nagyobb gond és vigyázat fordítanának a gép kezelésére. Most is mint Zétényből írják lapunknak, Horváth András 13 éves Ersei leányának bal lábát tépte össze a csepő gép folyó hó 1-én. A veresztesség oly nagy, hogy alig ha életben maradt a gyermek leány míg a sátoralja-újhelyi kórházba szállították.

— **Az ezredéves kiállítás** területén 79 épület lesz melynek nagy része már teljesen fel is épült. A beépített terület összesen 118.674 négyzetméter, az építési költség pedig 4.656.020 ft. A berendezés költségei ebbe nincsenek beleszámítva. Az állandó hűd 169.000 forintba került.

— **A sárospataki főiskola hallgatóinak** száma összesen 581; ebből joghallgató 87; theológus 36; gimnáziumi növendék 468.

— **Kiállítási csomagok szállítása.** Már közelik az az idő, mikor az ezredéves kiállításra ezerszám érkeznek a csomagok, ládák, szekrények, tele kiállítási tárgyakkal. Mivel a kiállítási tárgyak felküldésére csak egy hónapi határidő van (márczius 15-től aprilis 1-ig) s mivel ebben az időben naponta sok ezer láda érkezik: intézkedni kellett, hogy a temérdek csomag között az egyes csoportok könnyen eligazodhassanak. Ezért intézkedtek, hogy egy ládába csak is egy kiállítónak egy csoportba tartozó tárgyai kerüljenek. Ezt úgy éri el az igazgatóság, hogy külön cím lapokat nyomtat minden csoport számára más-más színekben s ezeket a cím-lapokat hivatalból küldik szét a kiállítóknak. Csak is ily módon lesz lehetséges, hogy körül belől 20.000 ládát és rekeszt egy hónapon belül osztályozzanak, kicsomagoljanak s a tárgyakat a kellő helyre elhelyezze.

— **Főispánok fizetési pótléka.** A jövő évtől kezdve öt főispán 1000—1000 forint fizetési pótlékot kap. Ezt alkalomtól varmegyénk főispánjának szinten 1000 frrtal emelik fel a fizetést; részben a megye szolgáltatában el-töltött idejéért, részben pedig, mert megyénk lakossága már meghaladja a 300.000-ot, így tehát főispánoknak első osztályú fizetése lesz.

— **Kövezetvámmenteség a kiállításban.** Budapest főváros közgyűlése a korszakodalmi miniszter leiratához képest megszavazta a teljes közvetvámmenteséget az ezredéves kiállításra érkező tárgyakra vonatkozólag. A közvetvámmenteség nemcsak a kiállítási szaravvasutakon közvetlenül szállított tárgyakat illeti, hanem a hajón érkező

kiállítási szállítmányokat is, amennyiben azokat a m. kir. államvasutat szállítják át a kiállítás területére. E küldeményeken a következő jelzés szükséges: „A kiállítási bizottsághoz való továbbítás céljából.”

— **Szemle.** A császári és királyi közös hadseregbeli szemleje S-A-11 helyben folyó hó 11-én a régi Kaszinó helyiségében leendő. E szemlére az 1883-ik évtől besorozott azon tartalékos katonák tartoznak elmenni, a kik a folyó évben katonai kötelezettséget nem teljesítettek.

— **Jogász ismerkedési estély.** Mult hó 28-án a sárospataki jogakadémia halgatói ismerkedési estélyt tartottak 90 főtőlük bankot volt. Meghívták a joghallgatók tanárjaikat is az estélyre, kik jelen is voltak. Természetes dolog, hogy amily lukullus volt a lakoma, éppen olyan gazdag volt az estély a szépen sikerült pohárköszöntőkben is. A hangulat oly emelkedett volt mindvégig, amint egy ifjú bírassághoz csak hozzá illik. Különbön legalább parányi részben volt része ebben Jónás csejny jó szervezett bandájának is. A jól sikerült estély — mely már második — a már második ízben megvalósított jogász-elnököt, ifjú *Mecser Gyulát* dícséri első sorban, kinek fejéből pattant ki — tudtunkkal — ez az ügyes eszme.

— **Ismet korcsmai veredés.** Nem azért emlékezünk meg erről a nem dícsak dmi való esetről, hogy a nagy közönségnek szemelyekre vonatkozó udonsággal szolgáljunk, hanem azért, hogy *néhány* (nem iruk ki még ez egyszer a vendéglo nevét) vendégölt bemutatunk a közönségnek, hol a multani vagy vendégeket szives látás helyett üteggel traktálják. Jelen esetben nem tartjuk, hogy hol az igazság, csak azt konstátáljuk, hogy egyáltalában nem szabad a vendégségek önbíráskodni, — tolog utleggel nem. S az is különös, hogy — pedig városban lakunk, vagy mi?! — ilyen esetekről a vendégségek tudomására sínes. Vagy talán nines is Sárospatakon ilyen intézmény? Az meglehet! Ez nem is juttat eszünkbe. Pedig sokszor éreztük hiányát a városban is, pl. az iskola kertben is. Erdemes atyánk! a háborgatott békes polgarok védelmére esedeznek-k!...

— **Az anyakönyvezetők hivatala,** mely egy-szersmind a házasság megkötésére is helyiségül szolgál. Sárospatakon oly eleganciával van berendezve, amily senmi kívánni valót nem vagy maga után. Mut értesültünk, a helyiség berendezése 300 frrba került. Egy újabb tehér ez a községnek. Nekünk azonban ez ellen nem lehet kifogásunk, mert nevezett haladásunk ezt megkívánja. De e helyiséggel összefüggésben azért mégis van két megjegyezni valónk: az egyik az, hogy egy kissé szűk. A polgári házasságkötés nyilvános lesz s ily szűk helyiség mellett sok érdeklődő fog kint rokedni. A másik pedig az, hogy úgy látszik, nem gondoskodott a városi előljáróság arról, hogy ezentúl a ténylemségek, felolvasások és az ezekhez hasonló összejövetelek, hol fognak megtartatni. Mert a városi háza vagy terma *egy maga* nem alkalmas; de meg máriszint talán nem is lesz megengedhető, hogy a házasság megkötésére szánt helyiség közvetlen szomszédságában a mulatság előtt és után pl. ternet díszítsenek, állványokat készítsenek, mely munkálatok — köztudomás szerint — napokig tartanak, még p. dig elég zajosan. Vajon milyen lesz ebből a kibontakozás? Kíváncsiak vagyunk rá!

— **A sárospataki ev. ref. templom** renovalása erősen közeledik a befejezéshez. Folyó hó 8-án fogják megkezdeni a belső festést. Most kezdik az új vasablakokat berakni. Ugy művészi ízléssel renovaltát e monumentális épület, hogy itt Pelső-Magyarországon — állíthatjuk — ennél szebb templom nem lesz. Mint halljuk, az egyháztanács a templom körül levő régi kőkerítést nem hajlandó újjal kicserélni. Pedig annak a kőkorszakból való izléstelen alkotmányának el kellene a föld színéről psztitattatnia, mert egyáltalán nem illik hozzá a XIX. század műveltségével renovalt templomhoz. Ugy tünik fel nekünk, mint ha egy menny-asszonyra mindent, ami drága és szép és izléses ráragasztának s a lábán — bár kifényesítve — egy foltos, görbe sarkú cipőt hagynának. Kérdjük az illetőket: vajon megengedhető volna ez?

— **A sárospataki főiskola** kerületben felállítandó Tompa szoborra Kozma Katinka öröklő gyűjtőben adatkotak Kozma Katinka 1 ft, Kozma Zsófia 20 kr, B. Hóvalányi Pap 1 ft, Országy Pap 50 kr, Pócs Géralme 1 ft, Petrovay Janosine 1 ft, Lipai Károlyne 1 ft, Kész Györgyne 50 kr, Liptay Bohine 1 ft, Labrecz Bela 1 ft, Gerecz Károlyne 1 ft, Baghy Ilona 20, Hudeg János 50 kr, Bata Bela 10 kr, Polcsák Marika 20 kr, N. N. 50 kr, N. N. 50 kr, Összesen 11 ft 20 kr. Ugy a hurgó gyűjtőben mint a begyes adakozók, kik a szep-iranti szeretőknek és főiskolánk iránt való érdeklődésüknek ilyen szép kifejezést adtak, fogadják köszönetünk. A jó példa lelkesítésen mivel többeket!

* **A sárospataki ev. ref. főiskola** 1894—95. évi értesítője a szokottól nagyobb terjedelemben sok nagyon becses történeti feljegyzéseket tartalmazva, a sárospataki főiskola nyomdájából a mult napokban került ki. A mű nagy 8°, 192 lap terjedelmű. Van hozzá mellette 12 kép s 2 alaprajz. Tudtunkkal, idegenek és érdeklődők megrendelhetik 1 frrtért. Alkalmadtán bővebb ismertetést adni fogjuk.

* **A „Sárospataki Ifjúsági Közlöny”,** az Irod. Önképző Társulat lapja XII. évfolyamába lépett. Tetszetős kiállítása a főiskolai nyomdát dícséri. E havi folyóirat előzetési ára egész évre 2 forint. Az előzetések Putnoky Pál szerkesztő nevére ismertetést adni fogjuk.

— **A millenniumi lapja.** Az ezredéves kiállítás területén tudvalevőleg csak egyetlenegy napi lapot fognak nyomni, mely lap a politikát mellőzve, csakis a millenniumi ünnepekkel fog foglalkozni. Címe lesz e lapnak: „Ezredésv.”

* **A magyar hölgyek,** kik szép és jó regények barátjai, szerfelelt okosan teszik, ha most az évad elején előlitznek a „Képes Csaldái Lapok”-ra, mely október—december évnegyedben két eredeti regény közlést kezd meg. Az egyik „Két lúz között” címet visel és írja *Rudnyanszky Gyula*, a másik „Báldányimádók” című és szerzője *Miskolci Henrik*. Ezen kívül *Benedek Aladár*ól, a regény halgató neves poétáól köitvényeket, *Tolma Lajos*ól „Sötét világ” című naplója-ak folytatását, *Haracht Lovászló*ól, *Dombay Hugó*ól, *G. Büttner Juhász*ól, *Kathy Zoltán*ól, *Szendrői Homosnyó Cirill*ól elbeszélést, rajzot és köitvényeket. A „Képes Csaldái Lapok” előlitzési ára egész évre 6 frr, félévre 3 frr, negyedévre 1 frr 50 kr. Mutatványszámokat szivesen küld a kiadó-hivatal. Budapest, valdász utca 14. saját házában.

* **Magyarország a millennium idején.** A kiállítás igazgatóságára megbízta a sajtó osztályt egy oly könyv összeállításával, mely Magyarország kulturális és gazdasági viszonyait ismertesse. A nyolc ives könyv már megjelent és pedig egyidőjűleg magyar, német, francia és angol nyelven. E könyv a külföld tájékozására szolgál, mely élénk érdeklődést tanúsít az ezredéves kiállítás s ezzel kapcsolatban a magyar viszonyok iránt.

C S A R N O K.

25 éves jubileumok.

Nemes Lajos kir. tanácsos és Zempléncvármegye tanfelügyelője már 25 évet töltött el a tanügyi terén igazán áldásos munkában. — E 25 évből 7-et Sárospatakon, mint az állami tanfelügyelőnek tatótója; 18-at mint megyénk tanfelügyelője. — Mint tanár, tanár-társai és tanítványai a rajongásig szerettek, mint tanfelügyelő pedig az egész megyének osztatlan becsületét bírja.

Itka közpályán működő ember dícsékedhetik ezekkel. Ot erre érdemesség az őt jellemző ligadtársai iránt is — ha ugyan vannak ilyenek — viseltetik.

Ezt az alkalmat meggrázta a sárospataki állami kepezde tanár-kara s igazgatójával élen szep-tember hó 30-án S-A-11 helybe ment, hogy tiszteletlen s működése 25 ik évfordulója alkalmából jó kívánásainak személyesen adjon kifejezést. — Mi sem mulasztjuk ki, hogy azon ósztató szív-ből fakadó jó kívánásaink kifejezést ne adjunk, hogy az isteni gondviselés örkődjek a derek férfiú egészségére és életfelet még nagyon soká, hogy egy másik 25 év multán ismét köszönhessék tisztelet — még pedig a munka mezején, hol anyai nemcs eszekelettel eszekeletelt mar eddig ő. Istou állásu nagyságos *Nemes Lajos*, Zempléncvármegye tanfelügyelője.

A sárospataki állami tanfelügyelőnek ugyanúgy kijutott a legközelebbi időben a jubileumi ünnepek sorsból! Alig egy félóval ezelőtt ülte 25 éves fennállásának ünnepét; mint fentebb megemlékezünk, mult hó 30-án ünnepelte egyik volt tanárának, jelenleg előljárójának, 25 éves tanügyi munkásságát. E hó 2-án pedig két veterán tanárát *Zombory Ernő* rajtanárt és *Köptány János* gyakorló iskolai tanítót, ünnepelte meg az intézetnél kitartott munkáságukért.

hogy csupán a fák kiszedésénél és csomagolásánál az elmúlt tavaszon, naponként 200—250 munkás foglalkozott. 18—20 szekér szállította a fát a vasúthoz, hol külön e célból 2—3 tisztviselőnek állandó munkát adott a csomagoknak expedálására. hogy minden pontosan és rendben történjék.

A famennyiség, mely tíz év alatt az iskolából kikerült, több millióra rüg, melynek ha csak fele fejlődött is gyümölcsöző fává, akkor virulásában egyhamar el nem múló emlék hirdeti az ország különböző vidékén Ungváry ügybuzgóságát.

Általános tény, hogy a kertészettel való foglalkozás a munkás-elemtől erkölcsi nemesíti. A hol a fatenyésztés ki van fejlődve, ott holmi szociális mozgalmaktól nincs mit tartani. Ha tekintetbe vesszük, hogy Ungváry nagy termelése útján közrebocsátott gyümölcsfáknak annyi sok ezrével hány embert nyert meg a kertészkedésnek és hogy már csak saját telepén is évenként hány olyan munkásnak ad hasznos foglalkozást, kiknek munkáereje különben tétlenül vesztegelne, hogy továbbá élénk üzleti szelleménél fogva mily mértékben szorította ki a külföldi versenyt, méltán el lehet mondani, hogy ő nemcsak a saját érdekét, de közvetve a közügyet is szolgálta s méltán megérdemli elismerésünket.

Ki hazai fatenyésztésünk iránt érdeklődik, ha csak teheti, ne sajnálja a fáradságot megtekinteni ez őriási kiterjedésű faiskolát. Ha meglátja, bizonyo-

san nagyobb szerűnek fogja találni bárki is, mint ékként rövid ismertetéssel bemutatni lehet. A tulajdonos szívesen fogadja látogatóit, bárnikor is szíves készséggel kalauzoztatja, vagy ha éppen ideje engedi, maga kalauzolja telepén. Nagy öröme szolgálni, ha látogatójában ügybuzgó szakemberre talál, a kinek már csak azért is érdemes volna fölkeresni e telepet, mert benne a leleményes tulajdonos több olyan dolgot hozott igen szép eredménnyel gyakorlati alkalmazásba, miről a fatenyésztés terén eddig még szó sem volt s a kinek általános gyakorlatba vétele lényegesen megkönnyítene a gyümölcsfák szaporítását és nevelését. Szinte csodálatos, hogy szakemberek gyakrabban testületileg fel nem keresik a telepet.

En mindenesetre, mint ki a kertészeti dolgok iránt különös bensőséggel érdeklődtem és érdeklődöm, Ungváry törekvésének nagy elismerője vagyok s a közügy érdekében szívből óhajtom, hogy azután is még sokáig fokozódó ambícióval, lankadatlan törekvéssel és hálás jó eredménnyel szolgálhassa hazai gyümölcs-tenyésztésünket.

Biró Pál.

HUMOR.

Vitelen.

A védő: megengedem, hogy védezcem a vádlatot okrok mondta, de tekintettel az okrok jelenlegi magas árára, azt hiszem, hogy ez inkább bök, semmint sértés.

A színházban.

Budapesten a városligeti színházban oda szól minap egy apa kisebbik fiához
— Ne hajolj úgy ki gyerek, mert ha lepotyogsz a zárt székbe 1 fttal többet kell majd irdet fizetnem.

Jelenet a fogorvosnál.

B. N. fogorvosnál egy napon egy fiatal, szerény holgy jelent meg s mikor az orvos elővette a kis foghúzó szerzőjét a kisasszony reszketni kezdett.
— Ah, úgy félek doktor úr!
— Kérem mindjárt túl leszünk.
— Igen am, de azt hallottam, hogy drágan dolgozik.

Szerény kirádság.

Beteg: Mondja doktor úr, még nem íhatok bort?
Orvos: Semmiestre sem!
Beteg: Hat mutasson legálább egy dugóhúzót.

Mentség.

Megbuntették a cigányt a tilosban, a zabvetésben legelészett. Elkeseredésében így kiáltott föl.
— Kérem titossággal, hiszen nem a bó ment a zabb hanem a zab ment a bók!

Mikor a mama beszél.

— Állj meg egyenesen, hadd lássa a doktor úr, hogy a hátad milyen görbe?

Ez is ok.

— Miért akar elmenni Trézsi?
— Alacsony kérem a konyha az én új kapláromnak.

Megmondta.

Kövecsmester: De Pista az Istenért ne üsd úgy azt a vasat, hiszen az nem zongora.

H i r d e t é s e k.

ZSIHOVITS GYULA

vas-, fűszer-, liszt-, festék-, gazdasági eszközök és konyhaberendezési üzlet
Sátoralja-Ujhely.

Van szerencsém e lapok t. olvasóit tiszteltül értesíteni, hogy Sátoralja-Ujhelyben a Rákóczy-utczán 779. sz. alatt (Reichard Mór és fia czég házában) ZSIHOVITS GYULA czég alatt egy. minden igényeknek teljesen és megfelelően berendezett

vas-, fűszer-, liszt-, festék-, gazdasági eszközök és konyhaberendezési üzletet

nyitottam. — Legfőbb törekvésem oda fog irányulni, hogy üzletemben az e szakba vágó összes keresett cikkek mindenkor feltalálhatók legyenek. E tereen való sok évi nagyobb üzletben működésem. szerzett tapasztalataim és szakképzettségem számomra a legkitünőbb üzleti összeköttetéseket biztosítják és azon reményre jogosítanak, hogy melyen tisztelt revőim igényeit úgy olcsó, valamint pontos kiszolgálás tekintetében mindenkor kielégítem.

Teljes tiszteltettel
Zsihovits Gyula.

Tessék árjegyzéket kérni!

Őszi barackfa-csemeték nagy mérvbeni eladása.

Eladásra szánt készlet: 103 legkitünőbb fajban mintegy 80.000 drb. Csemeték árai: az 1—2 éves gazdag gyökérű, életős csemeték darabja (azok erőssége szerint 20 krtól 40 krtig.)

100 drb. 40 kros csemete 1 vagy 100 fajban 38 ft.	
Nagybani árak	100-an-ként.
250 * 40	1 * 100 * 36
500 * 40	1 * 100 * 34
1000 * 40	1 * 100 * 32
5000 * 40	1 * 100 * 30

Igen nagy készlet van a következő fajokból: (melyekben a kitünőbbnél kitünőbb korai amerikai fajok nagyrészt bent foglaltatnak) Amsden, Beatrix, Egresi-féle duránca Grosse Mignonne hatve, Grosse Mignonne jardiwe, Gyümölcskertek királynője, Honeywell, korai Stánder, I. Lipók, Lord Palmerston, (egyenlő a Saint-Joséval), Matelka díjazottja, Mezőkövár, márami duránca, Olga királynő, Precoc de Canada, Tüver's korai Rothe may de Brig, Szép őrnő, Szögi duránca, Valparaiso, Venus emljője, Vezler-féle korai duránca, Waterloo, Wilder, Wurtemberg királyi stb. stb.

Tessék árjegyzéket kérni! 1-6

Tessék árjegyzéket kérni!

Téglagyár-eladás.

A sárospataki közbirtokosság folyó 1895. év november hó 4-en d. e. 9 óraker Sárospatakon, saját helyiségében tartandó nyilvános licitáczió örök aron eladja Kis-patakon levo százados téglagyárát, a téglavető területtel, a rajta levo épületekkel es a hozzátartozó 14 hold földdel.

A téglavető terület es a 14 hold talaja a köztapasztaláson kívül, László Ede or tudományos megvizsgálása szerint is **tégla- és fedél-cserépgyártásra** kitünően alkalmas. — A gyártelep a vasut állomástól 2 kilométernyire van.

Venni szándékozók a licitácziónál 5000 frt bánompénzzel jelentkezhetnek. Sárospatak, 1895. október 1.

Id. dr. Lengyel Endre,

közbirtokossági elnök.

1-2

D^r. Klein J.

az összes orvos tudományok tudora

fogorvos és műfogász

lakik:

Sátoralja-Ujhelyben,

Kazinezy-uteza 1. sz. a. (volt Ráczy-féle ház.)

1-2

Az államtól engedélyezett

MAGYAR OSZTÁLY-SORSJÁTEK.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten.

100,000 sorsjeggyel, 31,499 két osztályba osztott nyereménnyel és egy díjjal.

1. osztály **Huzás Budapestre** 1895. október 16-tól 19-ig.

2. osztály **Huzás Budapestre** 1895. december 6-tól 14-ig.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben 1,000,000 korona.

Nyeremény	Korona	Korona
1 á	50000	50000
1 á	60000	60000
1 á	40000	40000
1 á	30000	30000
1 á	20000	20000
1 á	15000	15000
1 á	10000	10000
2 á	5000	16000
5 á	4000	32000
10 á	2000	20000
13 á	1000	13000
100 á	400	40000
560 á	200	112000
9000 á	50	720000
10000	Nyeremény összesen	1268000

Nyeremény	Korona	Korona
1 jutalom	400000	600000
1	400000	400000
1	200000	200000
1	100000	100000
1	50000	50000
2	20000	80000
2	15000	30000
4	10000	40000
10	5000	50000
25	5000	125000
100	2000	200000
200	1000	200000
1150	200	230000
20000	100	2000000
21499	Nyeremény összesen	13220000

E 49 nyeremény kö-zül az utójára ki-hú-zott kapja a 600 000 korona díjat.

E célra ajánlok

I. osztályú eredeti sorsjegyet:

egy egész sorsjegy 40 — korona — 20 — forint
 egy tized — 4 — " — 2 — "
 egy húszad — 2 — " — 1 — "

A megújítás a II. osztály számára, mely az I. oszt. sorsjegy visszaadása mellett 1895. november 26-ig eszközrendő ugyanezen árak mellett történik

Eredeti teljes sorsjegy mindkét húzásra érvényes.

egy egész sorsjegy 50 korona = 10 forint
 egy tized — 5 — " — 2 — "
 egy húszad — 2 — " — 1 — "

(Oly teljes sorsjegyeket, melyek az I. osztályban nyereménnyel kihúztak, a II. osztályra előre teljesített fizetés visszatérül.)

Vidéki megrendeléseknél postadíjért 10 fillér = 5 krajczár (ajánlott levelekért 30 fillér = 15 krajczár.) a nyeremény-lajstromért pedig 20 fillér = 10 krajczár külön melléklendő.

Magyar osztály sorsjegy Igazgatósága Budapest (Andrássy út 5.) Eláruló hely: A sátoraljujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet Sátoralja Ujhelyben.

Minden nyeremény készpénzben és levonás nélkül lesz kifizetve.